

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 28/2013
13.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Миломира Николића, чланова већа, са саветником суда Весном Карановић, као записничарем, одлучујући о захтеву Д.Д. из Б., кога заступа пуномоћник М.З.П., адвокат из С., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 13 У 20351/10 од 08.11.2012. године, уз учешће противних странака Завода за интелектуалну својину Републике Србије и П.з.у., т.и и. Л. доо, Б., чији је пуномоћник Д.Н.Ј., адвокат из Б., у предмету промене у регистру, у нејавној седници већа одржаној дана 13.02.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДА СЕ** пресуда Управног суда 13 У 20351/10 од 08.11.2012. године и предмет враћа Управном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба Д.Д. из Б., поднета против решења Завода за интелектуалну својину Републике Србије П – 208/02 (49273) од 26.02.2012. године, за које је у побијаној пресуди очигледном омашком као датум доношења наведен 26.02.2012. године, уместо 26.02.2010. године. Ставом I диспозитива решења Завода за интелектуалну својину Републике Србије П – 208/02 (49273) од 26.02.2010. године усвојен је предлог Привредног друштва "LANUS" ДОО и решење Завода за интелектуалну својину број 208/02/3–П–208/02 од 02.11.2004. године, којим је признато право на патент, уписано у Регистар патената под бројем 49273, на име Д.Д. из Б., за проналазак под називом "Уређај за ...", оглашава се ништавим у целини, ставом II диспозитива истог решења одређено је да ће се подаци о оглашавању ништавим предметног решења уписати у Регистар патената и након правноснажности одлуке објавиће се у Службеном гласилу Завода, а према ставу III диспозитива тог решења одређено је да свака странка сноси своје трошкове проузроковане поступком.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде поднетом због повреде закона и повреде правила поступка, која је могла бити од утицаја на

решење ствари, подносилац захтева указује да је Управни суд у побијаној пресуди погрешно прихватио став Завода за интелектуалну својину Републике Србије да подносилац предлога за оглашавање ништавим патента има статус заинтересованог лица, у смислу одредаба чл. 87. и 89. раније важећег Закона о патентима ("Службени лист СЦГ" бр. 32/04 и 35/04 и "Службени гласник РС", број 115/06), односно да има правни интерес за поништај патента 49273, "Уређај за ...". Сматра да се у конкретном случају не ради о лицу које претендује на заштиту свог права интелектуалне својине које би ометало постојање патента који се оспорава. У вези са тим наводи да, овде противна странка, П.Л. доо, из Б. не стоји у уговорном односу са носиоцем патента, те да се исти налази у грађанскоправном односу по основу деликта, тј. недозвољеног коришћења права интелектуалне својине Д.Д., овде подносиоца захтева. Истиче да је погрешно Управни суд прихватио становиште туженог органа, који придаје правни значај патентној пријави П-934/01 (истог подносиоца – Д.Д., а од које је подносилац одустао неплаћањем прописане таксе за одржавање права из пријаве), те ту пријаву користи у циљу оспоравања својства новости проналаску П-208/02 – „Уређај за ...“. Указује да је погрешан и закључак Завода за интелектуалну својину из тужбом оспореног решења да предметни проналазак нема потребан ниво инвентивности, јер „би једноставним комбиновањем супротстављених докумената Д2 и Д3 непосредно проистекао“, с обзиром да се ради о потпуно другачијим проналасцима, што је и сам Завод утврдио истим решењем поредећи их појединачно са проналаском П 208/02. Посебно указује да је исти проналазак – „Уређај за ...“ признат у више страних држава. Наводи да Завод, и то више од четири године, није одлучио о допунској пријави патента поднетој од стране Д.Д. 2007. године и заведеној под бројем П–2007/0356, што утиче на правну несигурност, будући да је подносилац захтева ускраћен за остваривање својих уставом и законом гарантованих права. Предлаже да суд захтев уважи, укине побијану пресуду и предмет врати Управном суду на поновно одлучивање или да исту пресуду преиначи, те поништи тужбом оспорено решење.

Противна странка, Завод за интелектуалну својину Републике Србије је у одговору на захтев навео да остаје у свему при разлозима из тужбом оспореног решења.

Противна странка, П.Л. доо, из Б., у одговору на захтев предлаже да суд потврди побијану пресуду.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Према образложењу побијане пресуде Управни суд је одбио тужбу подносиоца захтева, јер је нашао да је правилно тужени орган оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. 2804/08 од 02.04.2009. године, усвојио предлог П.д. Л. доо и решење Завода за интелектуалну својину Републике Србије број 208/02/3-П-208/02 од 02.11.2004.

године огласио ништавим у целини, применом одредбе члана 87. став 1. тачка 3. Закона о патентима. Управни суд даље налази да је тужени орган правилно нашао да предлагач L. доо, који није са носиоцем патента у уговорном односу у вези са патентном 49273, под називом „Уређај за ...“, има правни интерес да решење о признавању патента од 02.11.2004. године, уписано у Регистар патената на име Д.Д., овде подносиоца захтева, буде оглашено ништавим из разлога што проналазак није био нов у смислу чл. 8. и 9. Закона о патентима и није имао инвентивни ниво у смислу члана 10. истог закона. Ово и због тога јер је заинтересовано лице П.д. L. доо ставило предлог у смислу одредбе члана 88. став 2. Закона о патентима, којим је прописано да предлог из става 1. овог члана мора да садржи податке о подносиоцу предлога и о носиоцу патента, назначење да се тражи оглашавање решења ништавим, број решења и регистарски број патента, разлоге због којих се предлаже оглашавање ништавим и потребне доказе.

По оцени Врховног касационог суда основано се наводима захтева указује да је Управни суд битно повредио правила поступка када је оценио као правилно и на закону засновано, те донето на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, правилном применом материјалног права и без повреда правила поступка, решење туженог органа, којим је усвојен предлог П.д. L. доо и решење Завода за интелектуалну својину број 208/02/3-П-208/02 од 02.11.2004. године оглашено ништавим у целини, применом одредбе члана 87. став 1. тачка 3. Закона о патентима ("Службени лист СЦГ" бр. 32/04 и 35/04 и "Службени гласник РС", број 115/06). Наведено јер у оспореном решењу, чије разлоге прихвата и Управни суд у побијаној пресуди, нису дати довољни разлози о активној легитимацији П.д. L. доо, тј. да ли ово привредно друштво има својство заинтересованог лица, односно легитимацију за подношење предлога за оглашавање ништавим решења о признавању патента у конкретном случају. Наиме, по налажењу овог суда, сама чињеница да привредни субјекат L. није у уговорном односу са носиоцем патентног права, односно да није уговорна страна у уговорима о лиценци од 28.12.2001. године и од 06.11.2003. године, те у уговору о производњи и дистрибуцији, не значи да може бити заинтересовано лице, које је, сагласно члану 87. тада важећег Закона о патентима, легитимисано за подношење предлога надлежном органу за оглашавање ништавим решења о признавању патента. По оцени Врховног касационог суда, сагласно одредбама чл. 87 – 90. тада важећег Закона о патентима, да би надлежни орган могао мериторно да одлучи о предлогу подносиоца (заинтересованог лица) за оглашавање ништавим решења о признавању патента мора претходно несумњиво да утврди да ли подносилац предлога има правни интерес да се предметни патент огласи ништавим, тј. да ли предметни патент смета његовом патентном праву или праву изведеном из тог патента.

Са свега изнетог, Врховни касациони суд налази да су основани наводи захтева да је Управни суд битно повредио правила поступка и то повредом права подносиоца на правично суђење, односно на образложену судску одлуку, јер је у образложењу побијане пресуде у потпуности прихватио разлоге оспореног решења, које је тужилац у управном спору оспорио, између осталог и у погледу лица за које је утврђено да је легитимисано за подношење

предлога за оглашавањем ништавим решења о признавању патента тужиоцу од 02.11.2004. године.

Са наведених разлога, Врховни касациони суд налази да су побијаном пресудом повређена правила поступка, која су од утицаја на решење ствари, па је, на основу члана 55. став 3. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде и предмет вратио Управном суду, који је дужан да расправи сва питања на која је указано овом пресудом.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 13.02.2014. године, Узп 28/2013

Записничар,
Весна Карановић, с.р.

Председник већа – судија,
Олга Ђуричић, с.р.